JUNIORII — LA ORDINEA ZILEI !

INSTRUIRE

MAI MULTĂ ATENȚIE SPECIALIZĂRII TIMPURII ȘI INDIVIDUALIZĂRII

Pornesc de la ideea că **pregătirea sportivă a celor mici impune în permanență căutarea unor mijloace noi, și a unor metode noi,** pentru că și problemele pe care le ridică activitatea copiilor și juniorilor sînt complexe și de mare răspundere. Poate și de aceea, în rîndurile de față, mă voi referi înainte de toate nu la aspectele de ordin general ale muncii cu schimbul de mîine al fotbalului nostru, ci la ceea ce este specific activității noastre, la unele mici „secrete" dacă le putem numi astfel, grație cărora, la Centrul de copii și juniori Politehnica Iași am reușit să obținem, an de an, bune rezultate. Iată cîteva dintre acestea :

1 — **stabilitatea antrenorilor în cadrul centrului :** M. Bîrzan — 9 ani, Tr. Iordache — 4 ani, N Ursache — 3 ani, I. Manolescu — 3 ani și M. Beraru — 2 ani ;

2. — **depistarea a fost și este o preocupare mereu de primă importanță,** în scopul căutării, prin tot orașul și împrejurimile sale, a copiilor cei mai talentați și de certă perspectivă. Pentru că numai așa investițiile morale și materiale se pot compensa ulterior ;

3. — **buna frecvență a copiilor în centru.** Absențele au fost rare și întotdeauna impuse de cauze obiective. Amarandei, de pildă, nu a avut nici o absență nemotivată în ultimii trei ani ! Pe de altă parte noi am urmărit recuperarea copiilor și nu renunțarea cu ușurință la prezența lor în pregătire ;

4. — **menținerea permanentă a unei strînse legături cu familia,** prin organizarea unor întîlniri lunare pe grupe și bianuale pe centru. Relații asemănătoare au fost stabilite și cu școala, îndeosebi prin profesorii de educație fizică ;

5. — **climatul bun de muncă din cadrul secției noastre,** colaborarea dintre tehnicienii echipelor de seniori, tineret, copii și juniori, condiție indispensabilă realizării procesului de formare-promovare și titularizare a tinerilor jucători.

În ce privește metodica aplicată la grupele centrului nostru, ea nu diferă, în principiu, de aceea a altor centre mai vechi. Indicațiile F.R.F., consfătuirile și schimbul de experiență au condus la o activitate, în general, unitară, dar fiecare centru și-a pus amprenta pe anumite realizări caracteristice. În acest sens aș vrea să menționez că la Politehnica Iași a existat, datorită unor bune condiții organizatorice și materiale, posibilitatea formării cu succes a unor portari de valoare. Așa au fost și sînt de pildă, **Iordache** (Steaua), **Cizic** (Sport Club Bacău), **Costaș** (Politehnica Iași), **Naste** (Jiul). Așa sperăm să fie **Atimoftoaie, Asaftei** și **Hușcă** în prezent componenți ai centrului nostru de fotbal. Ba ei se mai adaugă o grupă de 10 copii (10—11 ani) candidați la un ultim examen de selecție pentru postul de portar. Precizez că mulți dintre cei enunțați mai sus nu au visat că vor ajunge portari de valoare. Chiar cazul lui **Iordache,** component al lotului național, care s-a prezentat la selecția inițiată ca fundaș lateral. Optica noastră l-a dirijat însă, în ciuda refuzului său subiectiv, acolo unde mai tîrziu avea să-și confirme adevărata vocație.

La formarea portarilor, pe lîngă metodica cunoscută și folosirea unor mijloace de pregătire create special în acest scop, a mai contribuit și faptul că mai toți antrenorii din centrul nostru au fost înaintași și pasionați pentru trasul la poartă. Pe această bază s-a lucrat mult cu ei, li s-au expediat sute și mii de lovituri pe poartă zilnic, corectîndu-li-se execuțiile și obișnuindu-i cu intervenții precise, prompte și gîndite.

De asemenea, în perioada lunilor de iarnă, atunci cînd de regulă condițiile nefavorabile, de timp și teren, reduc volumul de muncă specifică, noi am găsit soluția de a lucra intens, bineînțeles în sală, punînd un deosebit accent pe gimnastica acrobatică (sărituri la trambulină, peste ladă și cal). În aceeași idee, am folosit și vara, în perioada pregătitoare unele exerciții de dificultate în apă (la țărm) pe nisipul plajei, jocuri și sporturi complimentare. Pe acest temei se poate afirma că **pregătirea portarilor, în centrul de copii și juniori Politehnica Iași, a avut un permanent caracter de individualizare, în general bine efectuată și cu rezultate care ne îndreptățesc să sperăm în realizări superioare în viitor.** Totodată, putem considera problema aceasta, a specializării timpurii la nivelul unui anumit post, drept o reușită experiență, care ne îndeamnă să lucrăm și de acum înainte cu pasiune și dorință de autodepășire.

MIHAI BÎRZAN
antrenor la Politehnica Iași

DEZBATERI DE BUN AUGUR...

Luni s-au deschis, la București, lucrările consfătuirii cu antrenorii centrelor de copii și juniori și profesorii de la secțiile de fotbal din unitățile școlare. Eveniment cu rezonanțe deosebite într-un domeniu — juniorii și copiii — despre ale cărui rezultate se vorbește tot mai mult și nu prea favorabil la ora actuală, consfătuirea a fost deschisă de tov. **Miron Olteanu,** secretar al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport. **Ion Alexandrescu,** secretar general al F.R.F., a prezentat o analiză amănunțită, efectuată în spirit critic, a activității desfășurate, în ultimii doi ani, de cele 46 de centre de copii și juniori finanțate de F.R.F. Au fost punctate realizările obținute pînă acum, dar, **în special, s-au subliniat deficiențele care continuă să mai existe, să influențeze în mod negativ formarea unor jucători buni, apți pentru a face față cerințelor tot mai mari ale fotbalului actual de performanță.**

Pe marginea acestei analize, a proiectului noului regulament de funcționare a centrelor de copii și juniori și a viitoarei competiții intitulată „Criteriul valorilor" au urmat, apoi, discuțiile primei zile a consfătuirii. Vorbitorii — 20 la număr, printre care s-au numărat **Traian Ionescu** (Sportul studențesc), **Laurian Marinescu** (Școala generală 178 București), **Constantin Suciu** (Rulmentul Bîrlad), **Alexandru Dan** (U.T.A.), **Leonte Ianovschi** (F. C. Argeș), **Constantin Călinescu** (Șc. sp. Gloria Arad) etc. — au dezbătut multe din problemele pe care și revista „FOTBAL" le-a expus în ampla sa anchetă intitulată **„Juniorii, la ordinea zilei".** Îmbucurător este faptul că aproape toți cei care au luat cuvîntul au făcut numeroase propuneri privind îmbunătățirea activității fotbalului nostru.

În încheierea lucrărilor primei zile a consfătuirii a luat cuvîntul tov. general locotenent **Marin Dragnea,** prim-vicepreședinte al C.N.E.F.S.

Pe agenda celei de-a doua zile au figurat patru referate privind: **Tendințe în fotbalul de performanță și implicațiile lor în joc și antrenament** (R. Cosmoc) ; **Conținutul educativ al procesului de instruire, educarea disciplinei, simțului de răspundere și a comportamentului corect** (I. Șiclovan) ; **Particularitățile morfo-funcționale ale grupelor de vîrstă** (dr. N. Stănescu) ; **Conținutul procesului de instruire la grupele 10—12 ani.** (M. Țiței). Expunerile au fost urmate și de filme demonstrative.

ORGANIZARE

CLUBUL SAU LICEUL CU INTERNAT, UN DEZIDERAT ACTUAL

Despre centrele de copii și juniori și școlile sportive s-a scris mult și controversat. S-au arătat realizările, dar și lipsurile lor, sau cea ce ar fi putut să facă. Cum de peste trei decenii lucrez cu juniorii, pot afirma, cred, fără să greșesc, că **centrele și școlile cu profil au fost, în ultimii ani, singurele unități care au propagat fotbalul și s-au ocupat mai temeinic de formarea unor jucători buni.** Nu există promoție de juniori care să nu-și fi trimis reprezentanții ei în primul eșalon. Cu toate acestea, **față de condițiile create de F.R.F., activitatea centrelor și secțiilor din școli nu poate fi considerată satisfăcătoare,** decît cel mult în privința numărului de jucători dat campionatelor interne. Despre calitate, în nici un caz, nu poate fi încă vorba. Așa stînd lucrurile, apare ca firească întrebarea : își justifică ele sau nu existența ? Voi încerca să-mi spun părerea în acest sens.

Pentru a vorbi de rezultate, de CALITATE, și ca să nu ne facem iluzii, ar trebui să precizăm CE CONDIȚII OFERĂ ACESTE UNITĂȚI PENTRU FORMAREA UNOR JUCĂTORI NECESARI PERFORMANȚEI ȘI MARII PERFORMANȚE. Aceste două noțiuni trebuie explicate pe scurt. Prin **performanță,** eu înțeleg realizarea unor jucători de nivelul Diviziei A actuale. Prin **marea performanță** se înțelege formarea unor elemente de superclasă, cu mare capacitate de efort și tehnicitate, jucători apți să facă față cerințelor fotbalului actual internațional.

Avînd în vedere experiența metodicii celei mai avansate, trebuie spus că, pentru a lucra la marea performanță, sînt necesare în medie **1 000—1 200 ore** anual. Cu alte cuvinte, circa 20—22 ore pe săptămînă, bineînțeles ținînd seama de sarcinile specifice fiecărei perioade. Or, la noi, acum, cu patru antrenamente și un joc (slab) de campionat pe săptămînă, nu văd cum s-ar putea realiza acei jucători apți pentru marea performanță. Mentalitatea părinților și programa școlară (36—40 ore săptămînal) constituie impedimente greu de învins. Cu alte cuvinte, consider eu, **centrele de juniori și secțiile din școli nu rezolvă problema marii performanțe, în aceste unități neputîndu-se crea condițiile de instruire cerute.** De aceea trebuie să ne gîndim la CLUBUL SAU LICEUL CU INTERNAT. Care ar fi avantajele înființării lor ?

- S-ar cîștiga timpul necesar efectuării unei pregătiri multilaterale adecvate ;
- Metodică precisă de lucru ;
- Alimentație dirijată ;
- Posibilități corespunzătoare de recuperare și refacere ;
- Coordonare eficientă a procesului instructiv-educativ ;
- Participare eficientă la competiții de înalt nivel.

Nu intru în amănunte. Vreau să spun, însă, că **în foarte multe țări din lume aceasta este forma care se practică,** ea avînd rezultate excelente. Iar la noi, exemplul Liceului de atletism din Cîmpulung Muscel este elocvent.

Dar, cum pentru realizarea acestor unități sînt necesare fonduri, aș îndrăzni să propun următoarele :

I. **Desființarea campionatului de tineret-rezerve.** Pentru că : a) în această competiție joacă prea puține rezerve. Jucătorii seniori fug de astfel de meciuri, motiv datorită căruia nu ajung să aibă la activ, într-un an întreg, decît maximum 10—15 partide jucate ; b) juniorii care au cu adevărat valoare și-o manifestă de la 17—18 ani și sînt promovați direct (Dinu, Dobrin, Balaci, Răducanu, Năstase, Aelenei, Anghelini etc) ; c) jucătorii care termină junioratul și nu îndeplinesc condițiile necesare, cu mare greutate mai pot progresa la tineret-rezerve. Or, la ora actuală, echipele de tineret-rezerve au devenit principalele furnizoare de jucători pentru divizionarele B și C. Iar rentabilitatea investițiilor făcute este **foarte mică (campionatul costă o dată și jumătate mai mult decît centrele și școlile cu profil la un loc !)**

II. **În locul acestui campionat de tineret—rezerve să se organizeze o Divizie A de juniori** (așa cum este în Bulgaria). Sumele cheltuite pentru tineret—rezerve s-ar adăuga în bugetele centrelor, de categoria I. S-ar putea înființa, astfel, acele cluburi cu internat, cu cîte 25—26 de juniori. Din acest lot de 25—26 de jucători **s-ar forma două echipe, pe grupe de vîrstă (juniori I și II). Grupa mare, 17—18 ani și jumătate, ar activa** în campionatul divizionar A. Grupa mică, 15—16 ani, ar juca în campionatul republican al juniorilor și școlarilor.

Astfel s-ar realiza **loturi duble de juniori care ar primi o instruire superioară timp de aproape un an, adăugîndu-se și acele tabere de vară sau de iarnă. Iar echipa națională ar avea la îndemînă tot ceea ce are mai bun întregul eșalon.**

Concluzionînd, consider că activitatea la acest nivel, „copii-juniori", pentru a corespunde marilor cerințe actuale, poate fi organizată astfel : 1. Școala generală cu program de educație fizică (clase de fotbal V—VIII) în principalele orașe din județe ; 2. Centrul de copii și juniori și școlile sportive ; 3. Clubul sau liceul cu internat.

LEONTE IANOVSCHI
antrenor la F. C. Argeș

SISTEMUL COMPETIȚIONAL

26 DE MECIURI PE AN, MULT PREA PUȚIN PENTRU JUNIORI !

Este bine știut că **promovarea înseamnă realizarea ca fotbalist a unui junior,** produsul finit al muncii de instruire dusă cu un copil timp de 7—8 ani. Sînt cazuri de excepție, atunci cînd juniori foarte talentați fac față în Divizia A de la o vîrstă foarte fragedă, cum s-a întîmplat cu **Dobrin, Dumitrache, Dumitru sau Balaci.** Dar, asemenea excepții sînt extrem de rare. Mulți se pierd pe drum, pentru că nu au rodajul necesar, de 2—3 ani în Divizia B sau C, unde să acumuleze experiență competițională, să se fortifice psihic. Promovările sînt așa de rare, deoarece sistemul competițional actual la juniori (știut fiind faptul că jocul este un mijloc de instruire), este defectuos organizat. **Juniorilor nu li se asigură un număr de jocuri suficiente,** cel puțin egale cu cele ale seniorilor. Este extrem de puțin, pentru niște tineri în formare, să susțină **numai 26 de jocuri anual, și acelea pe terenuri proaste,** și la ore nepotrivite, într-un total anonimat, ceea ce nu face decît să-i demobilizeze pe tinerii fotbaliști.

După opinia mea, vîrsta limită de 18 ani nu corespunde cerințelor de formare, de aprofundare a deprinderilor unui fotbalist bine pregătit fizic, tehnic și tactic. **De aceea propun ca un tînăr să poată activa la juniori pînă la 19 ani.** Un an în plus contează foarte mult. **Sistemul competițional existent este depășit, nu este stimulatoriu, se joacă fără interes, știindu-se dinainte că nu retrogradează și nu promovează nimeni.** Propun restrîngerea numărului echipelor în **mai puține serii** concomitent cu mărirea numărului de jocuri.

Este necesară o permanentă legătură a antrenorilor echipelor de juniori, care își desfășoară activitatea pe lîngă formații de Divizia A, cu cei de la asociații din categoriile inferioare. Trimiterea periodică, cu împrumut, la sfîrșitul junioratului, a celor mai talentați jucători ca să se rodeze la aceste formații să se „călească" cu duritatea întrecerii, este o realitate obiectivă.

Se poate aduce o ameliorare a promovării și prin înființarea unor competiții care au mai existat cu ani în urmă și anume **„Cupa orașelor la juniori"** sau **„Criteriul valorilor",** competiție rezervată copiilor, cu participarea unor selecționate ale centrelor, de pe cuprinsul întregii țări.

Un alt aspect negativ, care creează o stare psihică necorespunzătoare și amînă progresul juniorilor, este noua formulă de regulament care în mod greșit prevede apariția în formațiile echipelor de Divizia B a unui junior. Tînărul, introdus pe teren mai mult formal, este privit ca un balast, cu multă neîncredere de ceilalți jucători. Este ignorat la antrenamente și în timpul jocului. Iar el nu se mai pregătește serios, știind că, oricum, joacă. Iată o situație de promovare forțată, fără reușită, devenită absolut inutilă. La noi, la U.T.A., există cîteva talente foarte dotate. De comun acord cu conducera clubului, toți acești jucători vor fi împrumutați, pe termen de 1—2 ani, la echipe de Divizia B. Abia după aceea, la înapoiere, le vom oferi posibilitatea să fie încercați în prima formație. Este vorba de **Dărăban, Zimmer, Mureșan, Carponai, Schneider, Ketenstok,** care promit încă de pe acum să devină jucători utili formației de seniori. Dar, repet, promovarea necesită în primul rînd răbdare, multă răbdare.

EMANOIL GHERGHEL
antrenor la U.T.A.

La 25 noiembrie s-a disputat ultima etapă a turului campionatului republican de juniori. Iată liderii celor opt serii :

● Seria I : **Liceul de fotbal Bacău** (13 10 2 1 42—3 22) ● Seria a II-a : **Steaua „23 August" București** (13 12 1 0 46—9 25) ● Seria a III-a : **Progresul București** (13 13 0 0 38—2 26) ● Seria a IV-a : **F.C. Argeș** (13 12 1 0 49—3 25) ● Seria a V-a : **C.F.R. Timișoara** (13 11 0 2 45—11 22) ● Seria a VI-a : **C.F.R. Cluj** (13 12 1 0 43—8 25) ● Seria a VII-a : **Oltul Sf. Gheorghe** (13 9 1 3 26—13 19) ● Seria a VIII-a : **A.S.A. Tg. Mureș** (13 11 1 1 44—3 23).

În imagine un aspect din sală în prima zi a lucrărilor Consfătuirii cu antrenorii centrelor de copii și juniori și profesorii de la secțiile de fotbal din unitățile școlare.